

בבית המשפט העליון

רע"א 3206/21

לפני: כבוד השופט נ' סולברג

המבקשת: י. ב. שיא משאבים בע"מ

נ ג ד

המשיב: פקיד שומה רחובות

בקשת רשות ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום 16.4.2021 בע"מ 10317-01-21 שניתנה על ידי כבוד השופט א' גורמן; ובקשה לעיכוב ביצוע

בשם המבקש: עו"ד שמואל אזולאי

החלטה

1. בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום 16.4.2021, בע"מ 10317-01-21 (השופט א' גורמן), שבגדרה חויבה המבקשת בהפקדת ערובה בסך של 40,000 ₪ לשם הבטחת הוצאות המשיב.

2. מפאת קוצר היריעה, לא אפרט על אודות הפרשה בכללותה, הנדונה מזה מספר שנים בערכאות שונות (להרחבה, ראו: ע"מ 9001/16 י.ב. שיא משאבים בע"מ נ' החשבת הכללית משרד האוצר (13.9.2017); ע"א 4946/16 סעד נ' פקיד שומה אשקלון (12.9.2017)). לענייננו, די שנאמר כי המבקשת – י.ב. שיא משאבים בע"מ – סיפקה לרשויות מקומיות שירותים לניקיון רחובות. השירותים הללו סופקו, בין השאר, על-ידי העסקת מבקשי-מקלט. בעקבות זאת חויבה המבקשת בתשלום היטל בגין העסקת עובדים זרים, לפי סעיף 45 לחוק התכנית להבראת כלכלת ישראל (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנות הכספים 2003 ו-2004), התשס"ג-2003, לגבי השנים 2008-2013.

3. המבקשת הגישה ערעורים על חיובה בהיטל כאמור. בסופו של דבר נדחו הערעורים – על בסיס הסכמת הצדדים כי בית המשפט יכריע בעניין בהתאם לסמכותו

שלפי סעיף 79א(א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 – והמבקשת חויבה בתשלום סך של 16,500,000 ₪. בהתאם, בהמשך, הטיל המשיב עיקול על כספים בחשבון הבנק של המבקשת.

4. ענייננו כאן בערעור שהגישה המבקשת על חיובה בהיטל כאמור לגבי שנת המס 2014. עם הגשת הערעור, פנה המשיב לבית המשפט המחוזי בבקשה ליתן צו שיוורה למבקשת להפקיד ערובה – בסך של 100,000 ₪ לפחות – להבטחת הוצאותיו בהליך.

5. בהחלטה מיום 16.4.2021, היא ההחלטה מושא בקשת רשות הערעור שלפני, החליט בית המשפט המחוזי להעתר לבקשה. כנקודת מוצא נקבע, כי בהסתמך על הוראות סעיף 353א לחוק החברות, התשנ"ט-1999, בהיות המבקשת חברה בערבון מוגבל, הכלל הוא חיובה בהפקדת ערובה, ופטור מכך – הריהו החריג. בהמשך, עמד בית המשפט המחוזי על כך שמצבה הכלכלי של המבקשת אינו מן המשופרים, כך שיש חשש כי תתקשה לשלם את הוצאות ההליך אם ידחו ערעוריה. כמו כן, העיר בית המשפט המחוזי כי בהינתן זאת, אמנם יש בעצם הצבת הדרישה להפקדת ערובה משום פגיעה מסוימת בזכות הגישה שלה לערכאות. יחד עם זאת, עמד בית המשפט גם על זכותו של המשיב לתשלום בגין הוצאותיו אם ידחו הערעורים, תוך שהודגש כי סיכויי הערעור אינם גבוהים – בפרט נוכח פסק הדין שניתן בע"א 4946/16 טעד נ' פקיד שומה אשקלון (12.9.2017) (להלן: עניין טעד) והחלטות אחרות שבאו לאחריו – וכי יש להתחשב בכך שטענותיה של המבקשת הועלו – ונדחו – בערעורי המס הקודמים שהגישה, לגבי השנים 2013-2008. על כן, בשורה התחתונה, הגיע בית המשפט המחוזי לכלל מסקנה כי "באיזון הראוי בין האינטרסים השונים", יש לחייב את המבקשת בהפקדת ערובה בסך של 40,000 ₪.

מכאן הבקשה שלפני.

6. המבקשת סבורה כי נגרם לה עוול של ממש. עיקר טענתה, כי בקשת המשיב לחיובה במתן ערובה איננה קשורה להבטחת הוצאותיו, אלא למעשה יסודה בשיקולים זרים, של חסימתה מהעלאת טענותיה לפני בית המשפט המחוזי. עוד נטען, כי בניגוד לקביעותיו של בית המשפט המחוזי, בערעור בנדון דידן מועלות טענות חדשות, שטרם נדונו בהליכים קודמים, הנוגעות למיהות הגוף שחייב בתשלום ההיטל. בהקשר זה טוענת המבקשת, כי הגם שאין חולק על עצם חיובה בתשלום ההיטל בגין העסקת עובדים זרים, הרי שבעניין טעד לא הוכרעה מיהות הגוף החייב בתשלום ההיטל, בנסיבות שבהן רשות מקומית היא אשר רכשה את השירות מקבלן כוח האדם, על-פי מכרז. כמו כן הוטעם, כי

לא היה מקום להסתמך על פסק הדין בערעורי המס הקודמים, באשר ביני לביני הגישה המבקשת בקשה לביטול, ובקשה זו עודנה תלויה ועומדת. אשר לטענה בדבר מצבה הכלכלי, מודה המבקשת כי אמנם יכול שבעתיד תתקשה לשלם את הוצאות ההליך, אם ידחה הערעור; אולם לצד זאת, לדידה, יש להתחשב בכך שמצבה הכלכלי העגום איננו תוצר של התנהלות כלכלית קלוקלת מצדה, אלא אך תוצאה של התנהלות בעייתית מצד גורמי השלטון, לרבות המשיב, אשר גם הם נושאים באחריות לגרעון שנוצר אצלה.

דיון והכרעה

7. לאחר שעיינתי בבקשה, על נספחיה, באתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות, וזאת ללא צורך בתשובה מאת המשיב. כידוע, ערכאת הערעור תיטה שלא להתערב בהחלטות הערכאה הדיונית בענייני ערובה (ראו, בין רבים: רע"א 1875/21 שחם נ' אגף מס הכנסה, פסקה 12 (23.5.2021)). בעניינינו, בית המשפט המחוזי בחן את הדברים בהתאם לאמות המידה שנקבעו בהלכה הפסוקה, כפי שהן נוגעות לחיוב חברה בתשלום ערובה בהליך של ערעור מס (רע"א 7687/18 מנהל מע"מ לוד נ' מרעב חסן בנייה וסחר בע"מ, פסקאות 16-6 (15.7.2020)).

8. ממילא, אין בפי המבקשת טיעון משכנע, הנוגע במישרין לעצם ההחלטה לחייבה בהפקדת ערובה. עיקר בקשת רשות הערעור – הוקדשה לטענות בדבר מניעים פסולים לכאורה שעמדו מאחורי בקשת המשיב לחיובה בהפקדת ערובה. הטענות הללו – נטענו בעלמא, ללא ביסוס, ועל כל פנים – חזקה על רשויות המדינה כי הן פועלות בהגינות, לרבות בנוגע לנקיטת הליכים משפטיים; לא מצאתי אפוא ממש בטענות הללו.

9. אשר לטענות לגבי סיכויי הערעור. אפילו נניח כי יש ממש בטענת המבקשת כי גורמים נוספים – רשויות המדינה ורשויות מקומיות כאחד – צריכים לשאת באחריות כלשהי לחיובה בתשלום היטל, הרי שממילא – מבלי לטעת מסמרות בעניין – לא הובררה די הצורך הרלבנטיות של הטענות הללו להליך ערעור המס מושא הבקשה דנן; הליך שעל פני הדברים, עוסק בעצם חיובה של המבקשת בתשלום ההיטל, ולא נוגע לשאלות של צדדים שלישיים, אשר לכאורה גרמו במעשה או מחדל לנזקים כלכליים למבקשת. כמו כן, ברי כי עצם הגשת הבקשה לביטול פסק הדין שניתן בהליכים שנגעו לשנים 2008-2013, לא שומטת את הקרקע מהאפשרות להסתמך על פסקי הדין הללו, כל עוד הם עומדים בתוקפם.

10. אשר על כן, לא מצאתי עילה להתערבות בהחלטת בית המשפט המחוזי. הבקשה נדחת; מאליה מתייתרת הבקשה לעיכוב ביצוע.

אין צו להוצאות.

ניתנה היום, ד' בתמוז התשפ"א (14.6.2021).

ש ו פ ט